

Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu nosač zvuka – CD: "Na putu Gospodnjem. Tragom hrvatske duhovne glazbe".

Voditelj programa dr. don Ante **Mateljan** istaknuo je da taj zbor predstavlja ponos splitske glazbe pronoseći ljepotu duhovne glazbe, dok je dr. Miljenko **Grgić** nazvao članove Chorusa: dvanaest splitskih glazbenih apostola. Podsetio je da je zbor utemeljio dr. don Petar Zdravko **Blajić** kao *Splitski vokalni oktet*. Kad je vođenje zbora preuzeo maestro don Šime **Marović**, promijenjen je sastav i način djelovanja. Osim što je dobio sadašnje ime, zbor je povećan na deset, a zatim i na dvanaest članova. *Chorus* je najviše izvodio djela gregorijanskog korala. Maestro Marović posegnuo je za djelima splitskih kapelnika. No, zbor prevelike zauzetosti, ta je suradnja prestala nakon dvije godine. U posljednje vrijeme zbor vodi maestro Drago **Bubalo**, uz glasovirsku pratnju prof. Rozarije **Samodol**. Rezultat rada posljednjih godina je i taj CD na kojem je duhovna glazba poglavito hrvatskih skladatelja. Naslovnicu je izradio akademski slikar Josip **Botteri Dini**, a CD je napravljen u SAD-u. Na njemu se nalazi 16 ulomaka iz hrvatskoga glazbenog stvaralaštva posljednja dva stoljeća. Sam izbor skladbi vrijedan je poštovanja, a izvedba je solidna – istaknuo je dr. Grgić ustvrdivši da je *Chorus Spalatensis* nazivom i značenjem nasljednik velikoga katedralnog zbora koji je u 18. stoljeću bio zacijelo jedan od najboljih zborova u Europi i svijetu, zahvaljujući prije svega hrvatskom Mozartu – Juliju Bajamontiju.

Uz Zajčev *Requiem*, na CD-u se nalaze duhovne skladbe maestra Marovića, Bubala, Krste Odaka, Franje Vilhara Kalskoga, Vatroslava Kolandera, Julija Bajamontija i Borisa Papandopula. Na prigodnoj svečanosti zbor je otpjevao sve snimljene skladbe.

M. Mihalj

Glas Koncila, 2000. - br. 15

MAROVIĆEVE DUHOVNE SKLADBE

Zbirka duhovnih skladbi *Svrati, Gospode, k nama* maestra don Šime **Marovića** sadrži antifone, himne i crkvene skladbe, uglazbljene posljednjih 25 godina skladateljeva plodna rada. Skladbe su načinjene u uzornom vokalnom slogu, kako je istaknuo na predstavljanju dr. Miljenko **Grgić**. Češće su pisane za dvoglasne i troglasne, a rijede za četveroglasne zborove ili klape, dijelom u čistom a capella slogu, dijelom uz podršku orgulja. Skladbe imaju široku primjenu i izvode se u brojnim hrvatskim crkvama širom svijeta.

Zbirka, koju su izdali *Crkva u svijetu* i *Nadbiskupsko sjemenište* u Splitu, sastoji se od 77 skladbi i podijeljena je u tri tematske cjeline. U prvom je djelu *Misa navještenja Gospodinova*, u drugom crkveni himni i antifone za Gospine blagdane i druge svetkovine, a u trećem su dijelju razne prigodne pjesme, većinom vezane uz proslave obljetnica iz naše crkvene prošlosti, kao što je bila svečana proslava tisuću i tristo godina kršćanstva u Hrvata i tisućita obljetnica smrti pobožne hrvatske kraljice Jelene. Najveći dio skladbi nastao je u posljednjem desetljeću, uglavnom kao sastavni dio glazbeno-dramskih predstava u Nadbiskupskom sjemeništu i bogosloviji, što je bio određujući čimbenik za njihovu glazbenu formu. Većina prigodnih pjesama skladana je u dalmatinskom "klapskom stilu", a dio u obliku zbornih skladbi uz glasovirsku pratnju. Neke su skladbe priredene za izvedbu uz pratnju tamburaškog orkestra, a neke za mješoviti zbor. Ipak, sve su tako obrađene da se lako mogu prilagoditi potrebama izvođača.

M. Mihalj

Glas Koncila, 2000. - br. 15

HRVATSKA TAMBURICA

Glasilo za promicanje tamburaške glazbe
Osijek, svibanj 1999.

Već 39 godina nije u Hrvatskoj bilo lista koji bi se bavio unapređivanjem tamburaške glazbe. U izdanju hrv. tamburaškog orkestra »Zajc«, od 1936. do 1943. izlazio je mjesecnik pod imenom *Hrvatska tamburica*. Prethodnik *Hrvatske tamburice*, zapravo prvi naš tamburaški časopis bio je *Tamburica*, hrv. tamburaški zbornik što ga je od 1903. do 1914. izdavao Janko Stjepušin (1861.–1943.), tvorničar tamburaških glazbala u Sisku. Na Hrvatsku tamburicu nadovezuje se, nakon prekida od 12 godina, *Tamburaška glazba*, časopis s glazbenim prilozima. Od 1955. do 1960. izdavali su ga zajedno *Seljačka sloga*, *Savez kulturno-umjetničkih društava* i *Glazbala*, poduzeće za izradu glazbenih instrumenata.

Obnovljeni Hrvatski tamburaški savez (Osijek, 1996.) ponovno izdaje časopis koji nosi ime svoga negdašnjega prethodnika – *Hrvatska tamburica*.

Pred nama je prvi broj novoga časopisa. Uvodnu riječ dao je Julije **Njikoš** kao njegov glavni urednik. Njegova su i dva članka povijesnog obilježja: *Hrvatski tamburaški savez u Osijeku i Tamburaška izdavačka djelatnost*. Niz napisa govori o radu s tamburaškim zborovima u školama – općeobrazovnim (R. **Ećimović**, I. **Lekić**) i u glazbenoj školi (I. **Konficić**). O 45-godišnjem jubileju Slavonskog tamburaškog društva »Pajo Kolarić« u Osijeku piše M. **Vukelić**, a M. **Tomić** opisuje poteškoće u djelovanju tamb. orkestra »Kreste Odaka« iz Drniša u ratnim uvjetima. Iz svih tih članaka vidljivo je s kakvim oduševljenjem mladež prihvata tamburašku glazbu.

XXI. festival hrvatske tamburaške glazbe (FHTG) održan 1998., tema je razmišljanja, dojmova i prikaza F. Draguna, M. Fericu i R. Ećimovića. O radu istaknutih tamburaških dirigenata N. Seletkovića i A. Jakuša pišu S. **Stilinović** i M. **Vasilij**.

Kako nije bilo vremena za opširniji osvrt na netom održani XXII. festival hrvatske tamburaške glazbe, zasada su objavljene samo pozdravne riječi na otvaranju festivala.

Uz spomenuto u ovom su broju razne obavijesti, vijesti iz tamburaških društava te pregled praizvedbi na FHTG od 1992. do 1998.

Svrha časopisa, kojemu je cilj promicati tamburašku glazbu, ogleda se i u glazbenom prilogu – skladbi *Škripi deram* Franje Šrama (1904.–1947.). Ta je skladba bila nagradena I. nagradom na natječaju Hrv. tamburaškog društva »Zvonimir« u Osijeku 1937. godine. Zanimljivo je, da je naš skladatelj A. Marković partituru te skladbe pronašao u arhivu tamburaškog orkestra u Pinkovcu (Güttenbach), Gradišće.

Nikša Njirić